

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919200886
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7919200886.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci starostlivosti súdu o mal. J. W. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho u matky zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov dieťa matky X. Q. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej na K. ul. č. XXXX/X v Y. zastúpenej JUDr. Jozefom Sabó advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom na Obchodnej ul. 187/6 v Sečovciach a otca J. W. nar. XX.XX.XXXX bývajúceho na T.Ý. ul. č. XXXX/X v W. zastúpeného JUDr. Emíliou Bujňákovou Širotníkovou advokátkou so sídlom na Hviezdoslavovej ul. č. 1018 v Trebišove za účasti krajského prokurátora Košice v konaní o zmene úpravy styku otca s mal. dieťaťom, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Trebišov z 26. novembra 2019 č.k. 11P/30/2019-168 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom upravil styk otca s mal. synom J. v každom párnom týždni v mesiaci od piatka od 17,00 hod. do nedele do 17,00 hod., počas Veľkej noci od Veľkonočnej soboty od 10,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 12,00 hod., cez letné prázdniny každý rok od 1. júla od 10,00 hod. do 15. júla do 18,00 hod., od 1. augusta od 10,00 hod. do 15. augusta do 18,00 hod., cez Vianoce v nepárnom roku od 25. decembra od 10,00 hod. do 30. decembra do 18,00 hod., v párnom roku od 30. decembra od 10,00 hod. do 6. januára do 18,00 hod. Uložil otcovi povinnosť dieťa prevziať od matky a matke vrátiť pred Mestským úradom v Sečovciach. Matke uložil povinnosť dieťa na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietala, že súd svoje rozhodnutie v podstate postavil na záveroch znaleckého posudku znalkyne PhDr. P. Y. ktorá uviedla, že incident z marca 2019 nemal na dieťa negatívny dopad v trvalej miere a preto sú pre rovnomerný a rozvíjajúci sa vývin dieťaťa dôležité podnety oboch rodičov. Znalkyňa pri styku neodporučila prítomnosť matky, pretože jej prítomnosť by ho mohla brzdiť vo vývoji. S týmto záverom nemôže súhlasiť. Pokiaľ ide o znalecký posudok, je to jediný dôkaz, z ktorého súd vychádzal pri rozhodovaní v tejto veci. Ide o jediný dôkaz, ktorý odporučil styk bez jej prítomnosti, pričom znalkyňa ani súd nebrali do úvahy ďalšie vykonané dôkazy z ktorých je zrejmé, že styk bez jej prítomnosti by bol na ujmu dieťaťa, pričom v žiadnom prípade by takáto úprava nesmerovala k zdravému vývoju dieťaťa. Záujem dieťaťa predpokladá pri rozhodovaní o jeho právach mať na zreteli najmä dva aspekty jeho záujmov. Na jednej strane stojí dikcia, že puto dieťaťa s jeho rodinou musí byť zachované s výnimkou prípadov, keď sa rodinné prostredie ukázalo ako obzvlášť nevhodné. Z toho vyplýva, že rodinné väzby môžu byť prerušené len vo výnimočných prípadoch a treba urobiť všetko pre zachovanie osobných vzťahov. Na druhej strane je v záujme dieťaťa zabezpečiť jeho rozvoj v zdravom prostredí a rodičia nesmú profitovať z takých opatrení alebo krokov, ktoré by v konečnom dôsledku

poškodzovali zdravie a zdravý vývoj dieťaťa. Podporne uviedla judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (porov. rozsudok Veľkej komory ESLP Neulinger and Shuruk v. Švajčiarsko č. 41615/07 zo 6. 7. 2010; rozsudok Veľkej komory ESLP Elsholz v. Nemecko č. 25735/94 z 13. 7. 2000; rozsudok ESLP Maršálek v. Česká republika č. 8153/04 zo 4. 4. 2006). Násilné presadzovanie styku maloletého s otcom by bolo na ujmu dieťaťa, predovšetkým po psychickej stránke. Pre úplnosť uvádza, že nikdy nebola proti styku mal. dieťaťa s otcom bez jej prítomnosti a ani nikdy mal. dieťa nijakým spôsobom neovplyvňovala v akejkoľvek forme proti otcovi. Ani v súčasnej dobe nemá takýto záujem ale zastáva názor, že v záujme mal. dieťaťa nie je možné ho nútiť proti jeho vôli a násilným spôsobom k styku s otcom bez jej prítomnosti. Aj Dohovor o právach dieťaťa v čl. 12 uvádza, že dieťa má právo vyjadriť slobodne svoj názor a takémuto názoru dieťaťa sa venuje primeraná pozornosť. V zmysle všeobecného komentára č. 14 o práve dieťaťa na prvoradé zohľadnenie jeho alebo jej najlepšieho záujmu, čl. 52 a nasl. Uviedla, že dieťa je veľmi malé a ona ho nepripravuje o právo vyjadriť svoj názor, ani neznižuje váhu názoru dieťaťa pri určovaní jeho najlepšieho záujmu. Má za to, že odmietavý postoj chlapca, či už plač a podobne, sú konkludentným prejavom nesúhlasu styku maloletého s jeho otcom a na tento fakt je nutné prihliadať vo veľkej miere. Jej tvrdenia majú oporu vo vykonaní ďalších dôkazov, a to výsluchom matky, otca a p. J. W. ktorá jednoznačne uviedla, že konanie jej syna J. W.Č. je čisto vypočítavé a pokiaľ mal dieťa vo svojej starostlivosti, riadne sa o neho nestaral a v podstate odporučila vyhovieť návrhu matky na styk v jej prítomnosti. Uviedla, že pokiaľ matka dieťaťa ponechá maloleté dieťa u nej, dieťa neplače, práve naopak, teší sa a nie sú s tým žiadne problémy. O tom, že zo strany otca ide o účelové správanie sa, svedčí aj skutočnosť, že súd za účelom vyriešenia veci mimosúdnou cestou odporučil v mesiacoch júl až november 2019 stretnutia za stanovených podmienok, pričom otec absolútne nedodržiaval ani termíny a ani podmienky týchto stretnutí. Pre úplnosť bolo treba pri rozhodovaní vychádzať hlavne z toho, že spočiatku sa úprava styku mal. dieťaťa s otcom vykonávala podľa dohody ktorú uzatvorili rodičia, pričom dieťa sa správalo normálne a nebol žiaden problém. Až po určitom čase dieťa odmietalo styk s otcom, z čoho možno vyvodiť záver, že niečo negatívne sa tam odohralo a jedine týmto možno postoj dieťaťa odôvodniť. Keďže súd pri rozhodovaní vychádzal iba zo záverov znalkyne, pričom absolútne nebral do úvahy vyššie uvedené skutočnosti, nemožno preto rozsudok považovať za zákonný. Z vyššie uvedených dôvodov zastáva názor, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhuje preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a styk maloletého J. s otcom upravil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s mal. J. každú nedeľu v čase od 09:00 hod. do 11:00 hod. za prítomnosti matky a matka je povinná pripraviť dieťa na styk v mieste svojho bydliska a umožniť styk v stanovenom čase.

3. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a v záujme mal. dieťaťa. Rovnako sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu a odvolanie matky považuje za nedôvodné a nie v záujme mal. dieťaťa. Uviedla, že ak matka argumentuje, že dieťa odmieta styk bez jej prítomnosti a ona dieťa k styku nútiť nebude, táto argumentácia neobstojí, pretože preferenčný rodič má primárnu zodpovednosť za psychickú prípravu dieťaťa na stretávanie s oprávneným rodičom a nemôže nechať rozhodovanie o stretávaní s druhým rodičom výlučne na dieťati. V konaní bolo preukázané, že otec je schopný postarať sa riadne o mal. J. po celú dobu stretávania a má na to vytvorené všetky podmienky, teda niet žiadneho zákonného dôvodu na to, aby bol styk akokoľvek obmedzovaný prítomnosťou matky. Akékoľvek výhrady preferenčného rodiča voči oprávnenému rodičovi, ktoré sa týkajú jeho postoja ako partnera, nemôžu byť dôvodom na zásah do styku s dieťaťom, resp. na úpravu styku za prítomnosti preferenčného rodiča. Súd prvej inštancie zväžil širší záujem dieťaťa, ktorým je naplnenie cieľov jeho riadnej výchovy a svojim rozhodnutím urobil všetky kroky smerujúce k tomu, aby sa eventuálne narušený vzťah medzi otcom a mal. dieťaťom obnovil, resp. prehĺbil. Súd tiež upravil styk otca so synom počas prázdnin a sviatkov s dôrazom na čo najlepší záujem mal. J., lebo touto úpravou bude zachované rovnaké postavenie oboch rodičov pri výchove mal. dieťaťa. Na základe vyššie uvedeného navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

4. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie adekvátne veci, najmä vypočul obidvoch rodičov maloletého, znalkyňu, kolízneho opatrovníka a do začatého konania vstúpil aj prokurátor. Z vykonaného dokazovania urobil súd správne závery. Uviedol, že otec aj matka prejavili eminentný záujem o výchovu mal. dieťaťa. Kolízny opatrovník po vykonaní šetrenia a dokazovania v konaní navrhol aby súd zobral do úvahy závery znaleckého dokazovania. Tento návrh predniesol aj prokurátor. Znalecký posudok považuje za

objektívny dôkaz v tomto konaní. Konštatoval, že súd pri rozhodovaní o zmene úpravy styku rešpektoval právo mal. dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a prihliadal na záujem mal. dieťaťa, najmä na jeho citové väzby a vývinové potreby. Súd dbal, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Určenie spôsobu, akým sa bude realizovať styk mal. dieťaťa s rodičom bolo výsledkom správneho posúdenia konkrétnych skutkových okolností danej veci, možností a schopností oboch rodičov zabezpečiť podmienky pre stretávanie sa s mal. dieťaťom, potrieb, osobnosti, citových väzieb mal. dieťaťa a mnohých ďalších aspektov. Poukázal na to, že záver súdu bol výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré v konaní vyšli najavo a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov viedli súd k prijatiu daného rozhodnutia. Zákon o rodine a ani iný právny predpis nemá ustanovenia, z ktorých by striktne vyplývali kritériá pre stanovenie spôsobu realizácie styku rodiča s dieťaťom. Spoločným znakom konaní vo veciach starostlivosti o maloletých je, že v týchto konaniach ide predovšetkým o záujem mal. detí v zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Výsledkom daného konania je rozhodnutie súdu, ktoré zodpovedá najlepšiemu záujmu maloletého. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje odvolanie matky za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne.

5. Otec vo vyjadrení uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne odôvodnené a navrhol napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdiť. Súd prvej inštancie vykonal vo veci podrobné dokazovanie, všetky vykonané dôkazy zhodnotil, a to každý jednotlivito, ako aj všetky súhrnne, a na základe takéhoto podrobného a dôkladného dokazovania dospel k správneému záveru a k správneému rozhodnutiu. Súd vo veci vykonal úplne všetky dôkazy navrhované oboma účastníkmi a keďže žiaden z účastníkov nevedel odôvodniť a vyhodnotiť zmenu v správaní sa mal. dieťaťa (jeho odmietavý postoj), tak súd správne vo veci nariadil znalecké dokazovanie, pretože bolo treba vyriešiť otázku, ktorej zodpovedanie si vyžadovalo odborné znalosti, ktorými nedisponovala ani jedna zo zúčastnených strán. Matka takýto postup súdu nenamietala, so znaleckým dokazovaním súhlasila, následne sa oboznámila so závermi znaleckého posudku, ktoré vysvetlila znalkyňa aj osobne a podrobne na pojednávaní a ani vtedy matka nenamietala závery znaleckého posudku a ani nenavrhovala kontrolný znalecký posudok. Z množstva vykonaných dôkazov je tento pre danú situáciu a skutkový stav najodbornejším a najvierohodnejším a považuje za správne, že súd pri vyhlásení rozhodnutia vychádzal hlavne z tohto dôkazu, ktorý v konaní nikto nenamietal. Uviedol, že sa s mal. J. stretával pravidelne už od jeho 6 mesiacov a už v takom útlom veku mal upravený rozhodnutím súdu styk tak, že bol s maloletým každý jeden víkend v mesiaci. Následne sa úprava zmenila na 3 víkendy v mesiaci a rozšíril sa styk otca aj na prázdniny a sviatky. Konštatoval, že styk realizoval podľa rozsudku a bez problémov, pričom bez akéhokoľvek podnetu z jeho strany nastala v správaní maloletého zmena a začal odmieťať stretávanie sa s ním a matka podala návrh na úplné zúženie styku a v rámci tohto konania sa riešil ako hlavný problém dôvod zmeny správania maloletého. Počas konania sa zistilo, že maloletý sa takto správa len ak ho na styk pripravuje matka, pretože keď sa dostavil na znalecké dokazovanie a trávil čas s otcom, tak sa správal úplne prirodzene, nemal s ním problém, nebol vystrašený, nemal obavy zostať s otcom sám, správal sa voči otcovi prijímajúco a nemal problém byť s ním úplne sám bez prítomnosti matky. Z celého konania vyplynulo viacero indícií preukazujúcich fakt, že práve matka je tá, ktorá spôsobila zmenu správania sa maloletého, že matka má problém s otcom maloletého a rieši si to prostredníctvom dieťaťa a nedokáže kvalifikovane pripraviť dieťa na styk a robí všetko pre to, aby styk zmarila. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva aj to, že dieťa má otca rado, neodmieta ho a dokáže s ním byť sám aj bez matky. Uviedol, že na pojednávaní znalkyňa zotrvala na svojich záveroch a konštatovala, že pre bezproblémové odovzdávanie dieťaťa a jeho stretávanie sa s otcom je dôležité, aby sa upravil postoj matky. Keďže mal. J. sa k otcovi počas celého znaleckého dokazovania správal úplne prirodzene, tak ako stále predtým od svojich 6 mesiacov až do februára 2019, čo potvrdila aj znalkyňa, tak je jednoznačne toho názoru, že jeho postoj pri odovzdávaní výrazne ovplyvňuje matka, jej neochota umožniť otcovi normálny a plnohodnotný kontakt s maloletým. Pokiaľ ide o odvolacie argumenty matky, tak ich považuje vzhľadom na kvalifikovane, podrobne a odborne vykonané dokazovanie vo veci za právne irelevantné. Poukázal na to, že z odvolania matky sa javí, že matka, prípadne jej právny zástupca, sa stavajú do role psychológa a snažia sa napriek svojej neodbornosti v tejto oblasti spochybníť závery znalca s takmer 40-ročnou praxou, avšak spochybňujú ich veľmi neodborne. Tvrdenia matky, že výsluchom dieťaťa sa preukázalo odmietanie otca považuje za nedôvodné a má za to, že ak je trojročné dieťa v čase svojho popoludňajšieho spánku privedené do pojednávacej miestnosti starými rodičmi medzi viacero cudzích ľudí tak je prirodzené, že plače a správa sa odmietavo. Oveľa prirodzenejším bolo

jeho správanie sa počas znaleckého dokazovania, kde mu znalkyňa vytvorila prostredie, v ktorom sa vedel cítiť uvoľnenejšie a tam sa ukázalo, že jeho správanie k otcovi je úplne bezproblémové, takže tento argument matky s prihliadnutím na následne vykonané znalecké dokazovanie absolútne neobstojí. Poukázal na matkou citované rozhodnutie ESLP, s ktorými súhlasí a má za to, že napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu v tejto veci v celom rozsahu rešpektuje tieto argumenty a dbá na to, aby sa zachovali rodinné väzby dieťaťa a na to, že treba urobiť všetko pre zachovanie osobných vzťahov a takisto je rozhodnutie v záujme dieťaťa, pretože to, že matka dieťaťa má narušený vzťah s otcom nemôže byť na ujmu dieťaťa a matka nemôže profitovať zo svojho nesprávneho postoja k právam otca tak, aby to bolo na úkor maloletého. Uviedol, že znalkyňa jednoznačne potvrdila veľmi pekný vzťah medzi otcom a synom a na druhej strane zlý postoj matky k celej situácii, citujúc uvádzané rozhodnutie v odvolaní, v tomto prípade profitovala, a to spôsobom, ktorý je v rozpore so záujmami maloletého. Konštatácia matky v odvolaní, že presadzovanie styku otca s maloletým by bolo na psychickú ujmu maloletého je len neodborným stávaním sa do role psychológa, ktorým matka nie je, pretože aj k tejto otázke sa znalkyňa podrobne vyjadrila. Pokiaľ ide o argument matky, že treba rešpektovať názor dieťaťa, k tomu sa nedá neuviesť, že dieťa nevyjadrilo svoj názor, pretože nerozpráva vôbec, v čase výsluchu na súde takisto nerozprávalo, čo je vizitka matky vychovávajúcej dieťa, a matka napriek radám a odporúčaniam znalkyne s týmto stavom dieťaťa nič neurobila. Konkludentný prejav maloletého pri styku s otcom považuje len za prejav dieťaťa vyvolaný matkou, keďže bola možnosť vidieť dieťa u znalkyne, kde sa dieťa správalo úplne prirodzene a šťastne. Považuje za potrebné, aby sa matka zamyslela nad svojim správaním, nad tým ako svojim nesprávnym postojom trápi dieťa a v prípade, že nie je schopná sama zmeniť svoj postoj, tak by bolo v záujme dieťaťa, aby vyhľadala pomoc odborníka, čo jej odporúčala aj znalkyňa. Výsluch p. J. W. na pojednávaní považuje za úplne právne irelevantný, keďže p. W. ako svedok hneď na začiatku výsluchu uviedla, že sa na syna J. W. hnevá, pretože sa jej nepáči jeho nová družka a tak jej výpoveď je čisto účelová a nedá sa použiť v konaní ako objektívny dôkaz, pričom sa vyjadrovala aj ku skutočnostiam, o ktorých sama ako svedok nemala vedomosť, ako aj k správaniu otca napriek tomu, že potvrdila, že s ním už dlhodobo nie je v kontakte. Záver matky, že sa určite niečo negatívne medzi maloletým a otcom odohralo, túto otázku zodpovedala a vysvetlila znalkyňa, a to jednak v rámci znaleckého posudku, ako aj podrobným výsluchom na pojednávaní a matka znalecký posudok nenamietala. Poukázal na existujúce rozhodnutia slovenských súdov v obdobných veciach (uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/222/2012 zo dňa 31.7.2012, rozhodnutie Krajského súdu sp. zn. 7CoP/201/2016). Konštatoval, že súd prvej inštancie svojim postupom a konaním, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého rozhodnutia dodržal všetky ustanovenia Zákona o rodine, ustanovenia Ústavy SR, Dohovoru o právach dieťaťa, vykonal všetky dôkazy navrhované oboma účastníkmi a upravil otcovi bežný styk s maloletým dieťaťom po rozsiahlom dokazovaní, po podrobnom znaleckom dokazovaní tak, aby bol v súlade so záujmami mal. dieťaťa. Z odvolania matky nevyplýval ani jeden právne relevantný argument, ktorý by odôvodňoval potrebu zrušenia alebo zmeny rozsudku upravujúceho styk s mal. J.. Styk navrhovaný matkou v závere odvolania znalkyňa považovala za nevhodný, pretože z psychologického hľadiska prítomnosť matky pri styku je modelom, ktorý bude dieťa brzdiť, pretože dieťa potrebuje na rozvoj potencialít aj otcov prístup, pretože otec je dostatočne aktívny a vynaliezavý vo výchove maloletého. Vyslovil názor, že prvoinštančný súd rozhodol správne a v súlade so zákonom, v súlade so záujmami mal. dieťaťa a preto navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

6. Matka k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že sa priklonil k záverom znalkyne z odboru psychológie a neuviedol také skutočnosti, ku ktorým by bolo potrebné sa vyjadriť. V celom rozsahu trvá na dôvodoch písomného odvolania. Súčasne trvá na všetkých ústnych a písomných prednesoch.

7. K vyjadreniu prokurátora matka uviedla, že v celom rozsahu trvá na dôvodoch písomného odvolania. Okresná prokuratúra v podstate takisto svoje vyjadrenie opiera o závery znalkyne z odboru psychológie, pričom uviedla, že tento dôkaz je len jeden z dôkazov, ktoré boli v tomto konaní vykonané, preto ho treba hodnotiť v kontexte so všetkými vykonanými dôkazmi. Trvá na všetkých svojich ústnych a písomných prednesoch.

8. K vyjadreniu otca matka uviedla, že ho považuje za tendenčné s prihliadnutím na rozsudok, ktorý je pre neho vyhovujúci. V celom rozsahu trvá na dôvodoch odvolania. Uviedla, že otec takisto vychádza zo záverov znalkyne z odboru psychológie, pričom sa nekriticky stavia k dôkazom ktoré sa vykonali na pojednávaní a to jednak výsluchom účastníkov a hlavne výsluchom jeho matky a takisto správaním sa dieťaťa na pojednávaní. Z týchto dôvodov navrhuje odvolaniu vyhovieť.

9. Otec v priebehu odvolacieho konania urobil podanie, v ktorom odvolaciemu súdu predložil fotokópiu fotografií a elektronickej komunikácie medzi ním a matkou v podobe krátkych textových správ. Uviedol, že z tejto komunikácie je zjavne vidieť ako matka maloletého akýmkoľvek spôsobom bráni v tom, aby si syna mohol vziať so sebou ako to stanovuje rozsudok. Môže sa s ním stretávať len na cca. 30 minút pred jej bytovkou ako dosvedčujú pripojené fotografie.

10. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65, § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a v súlade s ust. § 191 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

14. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s námietkami matky uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jej obranu v prevažnej miere už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a ani v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o úprave styku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa predmetu odvolacieho konania, dostatočne zohľadnil existujúce pomery rodičov, ako aj vek mal. J., v ktorom je pre dieťa nevyhnutný častejší kontakt s rodičom, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti tak, aby sa vzťah dieťaťa k tomuto rodičovi udržiaval a prehľboval, teda súd prvej inštancie správne rozhodol o rozsahu a frekvencii styku otca s mal. J.. Z odvolania matky je zjavné, že argumentuje najlepším záujmom maloletého dieťaťa a na podporu svojich tvrdení o vhodnosti, prípadne nevhodnosti určitej úpravy rozsahu a frekvencie styku otca s maloletým synom, ktorý záujem subjektívne vníma ako svoju predstavu o realizácii svojho vhodného výchovného pôsobenia na maloleté dieťa. Posúdenie najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa je otázkou právnou, v rámci ktorého súd komplexne vyhodnocuje aktuálne pomery dieťaťa, rodičov, zohľadňuje vek dieťaťa, jeho zdravotný stav, prípadnú školskú dochádzku, mimoškolskú činnosť, vzdialenosť bydlísk rodičov, pracovné zaťaženie rodičov, výchovné pôsobenie rodičov na deti, prístup rodičov k realizácii práv druhého rodiča vo vzťahu k výkonu rodičovských práv a povinností a v prípade vekovo starších detí zisťuje aj názor samotného dieťaťa. V tomto prejednávanom prípade je najoptimálnejšie postupne meniť frekvenciu a rozsah styku maloletého s otcom primerane potrebám dieťaťa a jeho fyzického, ako aj osobnostného vývoja. Za tejto situácie aj odvolací súd dospel k totožnému záveru ako súd prvej inštancie, že rozsah upraveného styku je v záujme maloletého dieťaťa a rešpektuje jeho aktuálne potreby na styk s otcom. Takto upravený styk je potrebné považovať za dočasný a je možné ho zmeniť tak, ako sa zmenia pomery či už dohodou rodičov, ktorá má prednosť pred rozhodnutím súdu alebo ktorýkoľvek z rodičov môže požiadať o zmenu úpravy styku príslušný súd. Odvolací súd poznamenáva, že právo rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti, stretávať sa s týmto rodičom je jedným z jeho základných práv. Na rozdiel od iných rodičovských práv a povinností môže súd upraviť styk rodiča s dieťaťom len vtedy, ak sa rodičia v tejto otázke nedohodli. Vzťah dieťaťa a rodiča je prirodzeným biologickým vzťahom a každé dieťa potrebuje pre zdravý vývoj pocit spolupatričnosti nielen so svojou matkou, ale aj so svojím otcom. Rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, uplatňuje pri styku s ním svoju úlohu pri výchove dieťaťa danú mu ust. § 26 Zákona o rodine. Právo styku rodiča s dieťaťom korešponduje právu dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právu dieťaťa na zachovanie jeho rodinných zväzkov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov podľa čl. 7 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Konajúci súd sa dôsledne riadil uvedenými zásadami a ustanoveniami Zákona o rodine a posúdil tento prípad podľa zistenej situácie v rodine. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie,

ktorý upravil styk otca s mal. J., nakoľko je v jeho záujme stretávať sa aj so svojou širšou rodinou zo strany otca a spoznávať aj jeho rodinu. Vo vzťahu k odvolacím námietkam matky je potrebné poznamenať, že nesúhlas s plnohodnotným stykom druhého rodiča s dieťaťom môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Ak ide o nepreukázaný alebo nepreskúmateľný dôvod, na ktorom je založený nesúhlas rodiča s pravidelným a plnohodnotným stykom druhého rodiča s dieťaťom alebo sa v konaní preukáže, že ide o nesúhlas spočívajúci v dôvode, ktorý má pôvod len v osobe rodiča a preukázateľne nemá negatívny vplyv na záujem dieťaťa, súdy nemôžu na tomto nesúhlase založiť rozhodnutie. Rodič, ktorý s plnohodnotným stykom dieťaťa s druhým z rodičov nesúhlasí, by mal vierohodne preukázať dôvod svojho nesúhlasu, ktorého relevantnosť súd musí pri rozhodovaní o práve rodiča, ktorému korešponduje právo dieťaťa na plnohodnotný a pravidelný styk s rodičom vždy skúmať. Súdy preto musia vždy citlivo zvažovať naplnenie podmienok pre ten ktorý model úpravy styku druhého rodiča s maloletým dieťaťom z hľadiska sledovania jeho najlepších záujmov. Je v záujme dieťaťa, aby nebolo vystavované napätým situáciám, stresu, strachu a nebolo nútené čeliť emocionálnym atakom, ktoré ešte vzhľadom na svoj vek a vyzretosť nedokáže samostatne spracúvať a zvládnuť. Odvolacia námietka o spôsobe preberania a odovzdávania maloletého je nedôvodná. Príprava dieťaťa na styk s otcom nie je právom matky, ale jej povinnosťou, ktorú má zabezpečiť pred realizáciou styku. Prípravou na styk sa rozumie nielen materiálne zabezpečenie (napr. ošatenie a pod.), ale aj psychická príprava, preto je v záujme maloletého spôsob preberania a odovzdávania dieťaťa pred Mestským úradom, nakoľko takto sa na verejnom priestranstve budú eliminované súčasne nevraživé vzťahy, medzi rodičmi a rovnako sa odvolací súd stotožňuje s tým, že prítomnosť matky pri styku nie je žiaduca práve s ohľadom na vyhrotené a nepriateľské vzťahy medzi rodičmi. Práve takýto model úpravy styku otca s maloletým je za daných okolností pre oboch rodičov kompromisný a pre maloletého najpriaznivejší z hľadiska perspektívy upevňovať a budovať jeho vzťah s otcom. Súdom upravený styk otca s maloletým rozhodne nemôže pri správnej výchove matky a tiež správnej príprave z jej strany ohroziť zdravý duševný vývoj maloletého. S odvolacími námietkami matky sa súd prvej inštancie vysporiadal, nakoľko tvorili jej obranu už v priebehu konania na súde prvej inštancie a matka ani v priebehu odvolacieho konania neuviedla žiadne nové a relevantné skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia v priebehu odvolacieho konania. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa v celom rozsahu stotožnil s jeho odôvodnením.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko žiaden z účastníkov návrh na ich priznanie nepodal (§ 57 CMP).

16. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).